שיראי דמלכא כפיתו תרין ארזי בחבלא אסור חד ברעיה לחד ארזא וחד ברעיה לחד ארזא ושרו לחבלא עד דאצטליק (א) רישיה [ה]אזל כל חד וחד וקם אדוכתיה ואצטליק ונפל בתרין שאל בן דמא בן אחותו של ר' ישמעאל את ר' ישמעאל ראיתי שני לחיי שנשרו אמר שני גדודי רומי יעצו עליך רעה ומתו אמר ליה בר קפרא לרבי ראיתי חוטמי שנשר אמר ליה חרון אף נסתלק ממך אמר ליה ראיתי שני ידי שנחתכו אמר ליה לא תצטרך למעשה ידיך אמר ליה ראיתי ב' רגלי שנקטעו אמר ליה על סוס אתה רוכב חזאי דאמרי לי באדר מיתת וניסן לא חזית אמר ליה באדרותא מיתת ולא אתית לידי נסיון אמר ליה ההוא צדוקי לר' ישמעאל ראיתי שאני משקה שמן לזיתים אמר ליה בא על אמו אמר ליה חזאי דקטיף לי כוכבא אמר ליה בר ישראל גנבת אמר ליה חזאי דבלעתי לכוכבא אמר ליה בר ישראל זבנתיה ואכלת לדמיה אמר ליה חזאי עיני דנשקן אהדדי אמר ליה בא על אחותו אמר ליה חזאי דנשקי סיהרא אמר ליה בא על אשת ישראל אמר ליה חזאי דדריכנא בטונא דאסא אמר ליה בא על נערה המאורסה אמר ליה חזאי טונא מעילאי והוא מתתאי אמר ליה משכבך הפוך אמר ליה חזאי עורבי דהדרי לפורייה אמר ליה אשתך זנתה מאנשים הרבה אמר ליה חזאי יוני דהדרי לפורייה אמר ליה נשים הרבה טמאת אמר ליה חזאי דנקיט תרי יוני ופרחן אמר ליה תרתי נשי נסבת ופטרתינון בלא גט אמר ליה חזאי דקליפנא ביעי אמר ליה שכבי קא משלחת אמר ליה כולהו איתנהו בי בר מהא דליתיה אדהכי והכי אתיא האי איתתא ואמרה ליה האי גלימא דמכסא דגברא פלוני הוא דמית ואשלחתיה אמר ליה חזאי דאמרי לי שבק לך אבוך נכסי בקפודקיא אמר ליה אית לך נכסי בקפודקיא אמר ליה לאו אזל אבוך לקפודקיא אמר ליה לאו אם כן קפא כשורא דיקא עשרה זיל חזי קפא דריש עשרה שהיא מלאה זוזי אזל אשכח שהיא מלאה זוזי אמר רבי חנינא הרואה באר בחלום רואה שלום שנאמר [1]ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים ר' נתן אומר מצא תורה שנאמר [2]כי מוצאי מצא חיים וכתיב הכא באר מים חיים רבא אמר חיים ממש אמר רבי חנן שלש שלומות הן נהר צפור וקדרה נהר דכתיב [3]הנני נוטה אליה כנהר שלום צפור דכתיב [4]כצפרים עפות כן יגן ה' צבאות וגו' קדרה דכתיב [5]ה' תשפות שלום לנו אמר ר' חנינא ובקדרה שאין בה בשר (ג)שנינו [6]ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת אמר ר' יהושע בן לוי הרואה נהר בחלום ישכים ויאמר הנני נוטה אליה כנהר שלום קודם שיקדמנו פסוק אחר [7]כי יבא כנהר צר הרואה צפור בחלום ישכים ויאמר כצפרים עפות כן יגן וגו' קודם שיקדמנו פסוק אחר [8]כצפור נודדת מן קנה וגו' הרואה קדרה בחלום ישכים ויאמר ה' תשפות שלום לנו קודם שיקדמנו פסוק אחר [9]שפות הסיר שפות הרואה ענבים בחלום ישכים ויאמר [10]כענבים במדבר קודם שיקדמנו פסוק אחר [11]ענבימו ענבי רוש הרואה הר בחלום ישכים ויאמר [12]מה נאוו על ההרים רגלי מבשר קודם שיקדמנו פסוק אחר [13]על ההרים אשא בכי ונהי הרואה שופר בחלום ישכים ויאמר [14]והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול קודם שיקדמנו פסוק אחר [15]תקעו שופר בגבעה הרואה כלב בחלום ישכים ויאמר [16]ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו קודם שיקדמנו פסוק אחר [17]והכלבים עזי נפש הרואה ארי בחלום ישכים ויאמר [18]אריה שאג מי לא יירא קודם שיקדמנו פסוק אחר [19]עלה אריה מסבכו הרואה תגלחת בחלום ישכים ויאמר [20]ויגלח ויחלף שמלותיו קודם שיקדמנו פסוק אחר (כי) [21]אם גלחתי וסר ממני כחי הרואה באר בחלום ישכים ויאמר [22]באר מים חיים קודם שיקדמנו פסוק אחר [23]כהקיר ביר מימיה הרואה קנה בחלום ישכים ויאמר [24]קנה רצוץ לא ישבר קודם שיקדמנו פסוק אחר [25]הנה בטחת (ג)לך על משענת הקנה הרצוץ תנו רבנן הרואה קנה בחלום יצפה לחכמה שנאמר [26]קנה חכמה קנים יצפה לבינה שנאמר [26]ובכל קנינך קנה בינה אמר רבי זירא קרא קורא קירא קניא כולהו מעלו לחלמא תניא אין מראין דלועין אלא למי שהוא ירא שמים בכל כחו הרואה שור בחלום ישכים ויאמר [27]בכור שורו הדר לו קודם שיקדמנו פסוק אחר [28]כי יגח שור את איש תנו רבנן חמשה דברים נאמרו בשור האוכל מבשרו מתעשר נגחו הויין ליה בנים שמנגחים בתורה נשכו יסורין באים עליו בעטו דרך רחוקה נזדמנה לו רכבו עולה לגדולה והתניא רכבו מת לא קשיא הא דרכיב הוא לתורא הא דרכיב תורא לדידיה הרואה חמור בחלום יצפה לישועה שנאמר [29]הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא עני ורוכב על חמור הרואה חתול בחלום באתרא דקרו ליה שונרא נעשית לו שירה נאה שינרא נעשה לו שינוי רע הרואה ענבים בחלום לבנות בין בזמנן בין שלא בזמנן יפות שחורות בזמנן יפות שלא בזמנן רעות הרואה סוס (ז)לבן בחלום בין בנחת בין ברדוף יפה לו אדום בנחת יפה ברדוף קשה הרואה ישמעאל בחלום תפלתו נשמעת ודוקא ישמעאל בן אברהם אבל טייעא בעלמא לא הרואה גמל בחלום מיתה נקנסה לו מן השמים והצילוהו ממנה אמר רבי חמא ברבי חנינא מאי קראה [30]ואנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה רב נחמן בר יצחק אמר מהכא [31]גם ה' העביר חטאתך לא תמות הרואה פינחס בחלום פלא נעשה לו (ח)הרואה פיל בחלום פלאות נעשו לו פילים פלאי פלאות נעשו לו והתניא כל מיני חיות יפין לחלום חוץ מן הפיל ומן הקוף לא קשיא הא

שיראי דמלכא. מעילים של מלך: **דאצטליק.** נחלק לב'. ודוגמתו בהעור והרוטב (חולין קכד.) דלצלקי מלצלק: **יעצו עליך רעה.** והם הלחיים פה שיעץ עליך רעה: **חרון אף.** ניכר בחוטם שמתחמם ומוליא הבל על כן הוא קרוי חרון אף: **לא תצטרך למעשה ידיך.** שתתעשר: **באדרותא מיתת.** בכבוד ובהדר תמות: **אמו בעל.** דומיא דשמן שהוא בתוך הזית השקה את אמו: **קטיף לי כוכבא.** עקרתי כוכב בחלום: **גנבת.** שנמשלו לכוכבים: (ו) **נערה המאורסה.** היו רגילין לעשות לה חופה של הדס בכניסתה לחופה וקורין לה הינומא כדאמרינן בכתובות (דף טו:) שילאתה בהינומא וראשה פרוע: **טונא דאסא.** טולא דאסא (ב): **שכבי משלחת.** מתים הפשטת: **אם כן.** דלית לך התם נכסי ואבוך לא שכיב התם: **קפא.** דאמרי לך היא כשורא שבלשון פרס ויון קורין לכשורא קפא: **דיקא.** הוא עשרה שבלשון יוני קורין לעשרה דיקא. והכי אמרי לך יש לך ממון בקורה עשירית: **דריש עשרה.** קורה שבראש עשרה: **שלש שלומות הם.** שלש חלומות המבשרים שלום: **ופרשו כאשר בסיר.** אלמא פורענותא היא: **ובכל קנינך.** לשון מרובה הוא אף קניס הרבה קנה של בינה הוא: **קרא קורא קירא קניא.** קרא דלעת כדאמרינן לקמן הרואה דלועין בחלום ירא שמים הוא לשון דלו עיני למרום (ישעיה לח): **קורא.** רך הגדל בענפי הדקל בכל שנה כדרך שאר אילנות ולשנה שניה הוא מתקשה ונעשה עץ: **קירא.** שעוה: **קניא.** קנה: **האוכל מבשרו.** בחלום: **בין ברדוף.** כשהוא רץ: **גם עלה.** קרוב לנוטריקון של גמל: **פלא נעשה לו.** כמו שנעשה לפינחס כדאמרינן בסנהדרין (דף פב.) דמסרג:

תורה אור השלם

1. וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים: בראשית כו יט
2. כִּי מֹצְאִי מָצָא חַיִּים וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיְיָ: משלי ח לה
3. כִּי כֹה אָמַר יְיָ הִנְנִי נֹטֶה אֵלֶיהָ כְּנָהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וִינַקְתֶּם עַל צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֳשָׁעוּ: ישעיהו סו יב
4. כְּצִפֳּרִים עָפוֹת כֵּן יָגֵן יְיָ צְבָאוֹת עַל יְרוּשָׁלָיִם גָּנוֹן וְהִצִּיל פָּסֹחַ וְהִמְלִיט: ישעיהו לא ה
5. יְיָ תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם לָנוּ כִּי גַּם כָּל מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ: ישעיהו כו יב
6. וַאֲשֶׁר אָכְלוּ שְׁאֵר עַמִּי וְעוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם הִפְשִׁיטוּ וְאֶת עַצְמֹתֵיהֶם פִּצֵּחוּ וּפָרְשׂוּ כַּאֲשֶׁר בַּסִּיר וּכְבָשָׂר בְּתוֹךְ קַלָּחַת: מיכה ג ג
7. וְיִירְאוּ מִמַּעֲרָב אֶת שֵׁם יְיָ וּמִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ אֶת כְּבוֹדוֹ כִּי יָבוֹא כַנָּהָר צָר רוּחַ יְיָ נֹסְסָה בוֹ: ישעיהו נט יט
8. כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנָּהּ כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ: משלי כז ח
9. וּמְשֹׁל אֶל בֵּית הַמֶּרִי מָשָׁל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהִים שְׁפֹת הַסִּיר שְׁפֹת וְגַם יְצֹק בּוֹ מָיִם: יחזקאל כד ג
10. כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מָצָאתִי יִשְׂרָאֵל כְּבִכּוּרָה בִתְאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ רָאִיתִי אֲבוֹתֵיכֶם הֵמָּה בָּאוּ בַעַל פְּעוֹר וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת וַיִּהְיוּ שִׁקּוּצִים כְּאָהֳבָם: הושע ט י
11. כִּי מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם וּמִשַּׁדְמוֹת עֲמֹרָה עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי רוֹשׁ אַשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ: דברים לב לב
12. מַה נָּאווּ עַל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ: ישעיהו נב ז
13. עַל הֶהָרִים אֶשָּׂא בְכִי וָנֶהִי וְעַל נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצְּתוּ מִבְּלִי אִישׁ עֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֶה מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלָכוּ: ירמיהו ט ט
14. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם: ישעיהו כז יג
15. תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגִּבְעָה חֲצֹצְרָה בָּרָמָה הָרִיעוּ בֵּית אָוֶן אַחֲרֶיךָ בִּנְיָמִין: הושע ה ח
16. וּלְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יֶחֱרַץ כֶּלֶב לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד בְּהֵמָה לְמַעַן תֵּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה יְיָ בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: שמות יא ז
17. וְהַכְּלָבִים עַזֵּי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה וְהֵמָּה רֹעִים לֹא יָדְעוּ הָבִין כֻּלָּם לְדַרְכָּם פָּנוּ אִישׁ לְבִצְעוֹ מִקָּצֵהוּ: ישעיהו נו יא
18. אַרְיֵה שָׁאָג מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי אֱלֹהִים דִּבֶּר מִי לֹא יִנָּבֵא: עמוס ג ח
19. עָלָה אַרְיֵה מִסֻּבְּכוֹ וּמַשְׁחִית גּוֹיִם נָסַע יָצָא מִמְּקֹמוֹ לָשׂוּם אַרְצֵךְ לְשַׁמָּה עָרַיִךְ תִּצֶּינָה מֵאֵין יוֹשֵׁב: ירמיהו ד ז
20. וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ מִן הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל פַּרְעֹה: בראשית מא יד
21. וַיַּגֶּד לָהּ אֶת כָּל לִבּוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרָה לֹא עָלָה עַל רֹאשִׁי כִּי נְזִיר אֱלֹהִים אֲנִי מִבֶּטֶן אִמִּי אִם גֻּלַּחְתִּי וְסָר מִמֶּנִּי כֹחִי וְחָלִיתִי וְהָיִיתִי כְּכָל הָאָדָם: שופטים טז יז
22. מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן: שיר השירים ד טו
23. כְּהָקִיר בַּיִר מֵימֶיהָ כֵּן הֵקֵרָה רָעָתָהּ חָמָס וָשֹׁד יִשָּׁמַע בָּהּ עַל פָּנַי תָּמִיד חֳלִי וּמַכָּה: ירמיהו ו ז
24. קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפִשְׁתָּה כֵהָה לֹא יְכַבֶּנָּה לֶאֱמֶת יוֹצִיא מִשְׁפָּט: ישעיהו מב ג
25. עַתָּה הִנֵּה בָטַחְתָּ לְּךָ עַל מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסָּמֵךְ אִישׁ עָלָיו וּבָא בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ כֵּן פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְכָל הַבֹּטְחִים עָלָיו: מלכים ב יח כא
26. רֵאשִׁית חָכְמָה קְנֵה חָכְמָה וּבְכָל קִנְיָנְךָ קְנֵה בִינָה: משלי ד ז
27. בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי מְנַשֶּׁה: דברים לג יז
28. וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ אוֹ אֶת אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי: שמות כא כח
29. גִּילִי מְאֹד בַּת צִיּוֹן הָרִיעִי בַּת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מַלְכֵּךְ יָבוֹא לָךְ צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא עָנִי וְרֹכֵב עַל חֲמוֹר וְעַל עַיִר בֶּן אֲתֹנוֹת: זכריה ט ט
30. אָנֹכִי אֵרֵד עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי אַעַלְךָ גַם עָלֹה וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינֶיךָ: בראשית מו ד
31. וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל נָתָן חָטָאתִי לַיְיָ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָּוִד גַּם יְיָ הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת: שמואל ב יב יג

מסורת הש"ס

א) [עי' בע"י], ב) [שנאמר כל"ל וכ"א בילקוט ישעיה סוף רמז רלו], ג) בד"י חסר מלת לך והוא קרא בישעיה ל"ו, ד) [עי' סנהדרין נג.], ה) [לקמן נז:], ו) [ד"ה נערה אחר ד"ה טונא],

הגהות הב"ח

(א) גמ' עד דאיצטליק אמר רבא לא מחילנא ליה עד דאיצטליק רישיה אזל וכו' ואצטליק רישיה ונפל בתרין: (ב) רש"י ד"ה טונא וכו' דאסא הס"ד ואח"כ מ"ה משכבו הפך באותה נערה היא מלמעלה והוא מלמטה הס"ד ואח"כ מ"ה שכבי קא משלחת:

רב ניסים גאון

דתני רב יוסף אין מראין דלועין אלא ליראי שמים. כבר שאלני עליה תלמיד מבני ספרד היש לה טעם ואני לא קבלתי בה כלום וגם לא נשאלתי עליה קודם לכן מעולם ונמתי לו כי זאת קבלה היא ביד החכמי' ולא נודע לי שהזכירו בה טעם אבל נראין הדברים בעיני שאפשר שיהו דומים יראי שמים לדלועין שכשם שהדלועין אין בכל פירות הארץ גדולים מהם ואעפ"כ אינן מתנשאין על הארץ אלא כל זמן שהן גדלין ופרין הן מוסיפין נמיכות בארץ כך הן יראי שמים אין כל הבריות שמעלתו גבוהה ממעלתם ולא עדיף מהם כדדרשינן בהאי פסוקא (איוב כח) הן יראת ה' היא חכמה וסור מרע בינה שכן בלשון יוני קורין לאחת הינא לפי שמפורש בפ' ב"מ (שבת דף לא) ואעפ"כ כל זמן שמוסיף להן הקב"ה גדולה וכבוד ונשיאות הן מוסיפין ענוה ונמיכו' בענין שמפורש במדרש ילמדנו רבינו שהתורה א) סולמה ענוה דכתיב (משלי כב) עקב ענוה יראת ה' ובתרה יראה דכתיב (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת ה' ובפרק יציאות השבת בגמ' דבני מערבא (הלכה ג) אמר ר' יצחק בן אלעזר כל שעשת חכמה עטרה לראשה עשת ענוה עקב לסולייסה דכתיב ראשית חכמה יראת ה' וכתיב עקב ענוה יראת ה' ובגמ' דידן בסוף פירקא דכיסוי הדם (חולין דף פט) אמר הקב"ה לישראל חושק אני בכם שאפי' בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעיטין עצמכם לפני נתתי גדולה לאברהם אמר (בראשית יח) ואנכי עפר ואפר נתתי גדולה למשה ואהרן אמרו (שמות טז) ונחנו מה נתתי גדולה לדוד אמר (תהלים כב) ואנכי תולעת ולא איש ולפיכך אפשר שתהא כוונתן של חכמים בדימוי יראי שמים לדלועים בשביל הדבר הזה ועוד נשמענה מגופה של מלה דלועין דלו עיני למרום וזו היא מדת יראי שמים כמו שאמר חזקיה (ישעיה לח) דלו עיני למרום כלומר שהן בוטחין בו ומצפין אליו ומחכים לטובו והיה ישר בעיני השואל זה הפירוש גם בעיני כל התלמידים שהיו לשם ולפיכך כתבתיו בזה המקום:

א) סוליתה כ"ה לפנינו בתנחומא בראשית.

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

דמסרג. שיש לו אוכף על גביו [6] יפה: **נס נעשה לו.** נו"ן כנגד נו"ן וכגון שראה השם כתוב: **תנינא.** נוע"ן הרבה נסים רבים: **והני מילי בלחשא.** אכולהו קמי שראה הוגא או תינא או תיבה זו של הספר כתובה דמשמע חסו עליו ופדאוהו: **דלא סייס.** שנעור משנתו קודם שנחתלק סימן הוא שסמוך אצל הקב"ה: **מובטח לו שהוא בן העולם הבא.** ונוטל חלקו וחלק חכרו בגן עדן דדמי לאחת אים: **פגו.** רמוזים שנחלקו: **יפה לזורה.** שנאמר אשקך מיין הרקח היינו תורה: **מעשים רמוזי.** הנמלץ מן הרמוזים: **נכסיו מצליחין.** בהדם זה שעליו משולשים זה על זה כמין קליעה: **בכנייהו.** על כנס במקומם ממחובר: **הוי ראש ישיבה.** שמכריע ומלוה לרבים: **אני ראיתיה וכו'.** ועל כן נעשיתי ראש ישיבה במתא מחסיא: **תרגילא.** גיגה ג"ל בהמ"ד. תרגילא נאה וגילה נוטריקון של תרגגול: **סלויה בקפסו.** בספק כדיליס הללו שהאוכל סתום בס: **נשכרו.** נתגלה האוכל: **ויאכל אל מחוז.** היינו כרך: **חפלס.** סימן הוא להיות חפליו נעשים: **המגלת.** סימן גדולה ותפארת היא לו כמו ויגלא ויחלף וגו' (בראשית מא): **נעריכה.** בספינה: **דמליה.** שהולכת בגובה של יס: **הגפנה.** סימן הוא שסרחוטו וגזוטו נפרש ויולא מעליו: **והוא דלא קנח.** שלא המתיס ידיו: **בבבל עומד בלא חטא.** לפי שחו"ל אין לה זכיות אלא עון יש כיסיבתה וזה עומד ערום בלא אוחס שנות: **בא"י.** שהרבה מלות מלויות בה וזה העומד ערום סימן שהוא ערום ממצותיה: **הנחפש לסרדיוטו.** שומרין אותו שלא יבכה אלמא סימן שמילה הוא ששומרים אותו מידי היזק: **חגם.** שיש בו קנים גדולים וקטנים וסמוכים זה לזה סימן לראש ישיבה שהגדולים והקטנים מתקבלים יחד קבון גדול ובאים לשמוע דרשה מפיו: **יער.** אילנות גדולים ואין סמוכים זה לזה אף זה סימן לראש לתלמידי הרב והוא ראש לבני כלה שמפרש לתלמידים שמועתם אחר שעמד הרב וסס מחזרין על שמועתם ויש תלמידים שלא יבינו בדברי הרב בכל הצורך וזה מביאה להם: **אני טבלא.** נראה לו שהיה זוג ועגול תלוי בצואריו ומשמיע קול והוא סימן לראש ישיבה שמשמיע קול לרבים: **ונכחי בה נבוחי.** קשקשתי בה בקול: **עוטפיו מחולין לו.** לפי שהעוטות קרויין אלומים שנאמר אם ילדימו כתולע (ישעיה ס) ואומר נכתם עוכך (ירמיה ב) וסימן הוא שפרשין ממנו: **פרנסתו מזומנת.** כנחש שעפר לחמו ומצוי לו בכל מקום: **הרגו.** לנחש: **כל שכן שנכפלה לו.** שהרי נתגבר עליו: **ולא היא.** אלא רב ששת דורש להנאתו לפתור חלומו לטובה: **יש שותהו טוב.** לפיכך אין לעמוד על פתרונו:

הא דמסרג הא דלא מסרג הרואה הונא בחלום נס נעשה לו חנינא חנניא יוחנן נסי נסים נעשו לו [6]הרואה הספר בחלום מן השמים חסו עליו ופדאוהו והני מילי בכתבא העונה יהא שמיה רבא מברך מובטח לו שהוא בן העולם הבא הקורא ק"ש [5]ראוי שתשרה עליו שכינה אלא שאין דורו זכאי לכך המניח תפילין בחלום יצפה לגדולה שנאמר [1]וראו כל עמי הארץ כי שם י"י נקרא עליך וגו' [2]ותניא רבי אליעזר הגדול אומר אלו תפילין שבראש המתפלל בחלום סימן יפה לו וה"מ דלא סיים הבא על אמו בחלום יצפה לבינה שנאמר [2]כי אם לבינה תקרא הבא על נערה מאורסה יצפה לתורה שנאמר [3]תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב [7]אל תקרי מורשה אלא [8]מאורשה הבא על אחותו בחלום יצפה לחכמה שנאמר [4]אמור לחכמה אחותי את הבא על אשת איש בחלום מובטח לו שהוא בן העולם הבא וה"מ דלא ידע לה ולא הרהר בה מאורתא א"ר חייא בר אבא הרואה חטים בחלום ראה שלום שנאמר [5]השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך הרואה שעורים בחלום סרו עונותיו שנאמר [6]וסר עונך וחטאתך תכופר אמר רבי זירא אנא לא סלקי מבבל לא"י עד דחזאי שערי בחלמא הרואה גפן טעונה בחלום אין אשתו מפלת נפלים שנאמר [7]אשתך כגפן פוריה שורקה יצפה למשיח שנאמר [8]אוסרי לגפן עירה ולשורקה בני אתונו הרואה תאנה בחלום תורתו משתמרת בקרבו שנאמר [9]נוצר תאנה יאכל פריה הרואה רמונים בחלום זוטרי פרי עסקיה כרמונא רברבי רבי עסקיה כרמונא פלגי אם ת"ח הוא יצפה לתורה שנאמר [10]אשקך מיין הרקח מעסים רמני ואם ע"ה הוא יצפה למצות שנאמר [11]כפלח הרמון רקתך מאי רקתך [9]אפילו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון הרואה זיתים בחלום זוטרי פרי ורבי וקאי עסקיה כזיתים וה"מ פרי אבל אילני היין ליה בנים מרובין שנאמר [7]בניך כשתילי זיתים וגו' איכא דאמרי הרואה זית בחלום שם טוב יוצא לו שנאמר [12]זית רענן יפה פרי תואר קרא י"י שמך הרואה שמן זית בחלום יצפה למאור תורה שנאמר [13]ויקחו אליך שמן זית זך הרואה תמרים בחלום תמו עונותיו שנאמר [14]תם עונך בת ציון אמר רב יוסף הרואה עז בחלום שנה מתברכת לו עזים שנים מתברכות לו שנאמר [15]ודי חלב עזים ללחמך הרואה הדס בחלום נכסיו מצליחין לו ואם אין לו נכסים ירושה נופלת לו ממקום אחר אמר עולא ואמרי לה במתניתא תנא והוא דחזא בכנייהו הרואה אתרוג בחלום הדור הוא לפני קונו שנאמר [16]פרי עץ הדר כפות תמרים הרואה לולב בחלום אין לו אלא לב אחד לאביו שבשמים הרואה אווז בחלום יצפה לחכמה שנאמר [17]חכמות בחוץ תרונה והבא עליה הוי ראש ישיבה אמר רב אשי אני ראיתיה ובאתי עליה וסלקית לגדולה הרואה תרנגול בחלום יצפה לבן זכר תרנגולים יצפה לבנים זכרים תרנגולת יצפה לתרביצה נאה וגילה הרואה ביצים בחלום תלויה בקשתו נשתברו נעשית בקשתו וכן אגוזים וכן קשואים וכן כל כלי זכוכית וכן כל הנשברים כאלו הנכנס לכרך נעשו לו חפציו שנאמר [18]וינחם אל מחוז חפצם המגלח ראשו בחלום סימן יפה לו ראשו וזקנו לו ולכל משפחתו היושב בעריבה קטנה שם טוב יוצא לו בעריבה גדולה לו ולכל משפחתו וה"מ דמדליה דלויי הנפנה בחלום סימן יפה לו שנאמר [19]מהר צועה להפתח וה"מ דלא קנח העולה לגג בחלום עולה לגדולה ירד יורד מגדולתו אביי ורבא דאמרי תרווייהו כיון שעלה עלה הקורע בגדיו בחלום קורעים לו גזר דינו העומד ערום בחלום בבבל עומד בלא חטא בארץ ישראל ערום בלא מצות הנתפש לסרדיוט שמירה נעשית לו נתנוהו בקולר הוסיפו לו שמירה על שמירתו וה"מ בקולר אבל חבלא בעלמא לא הנכנס לאגם בחלום נעשה ראש ישיבה ליער נעשה ראש לבני כלה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע חזו חלמא רב פפא דעייל לאגמא נעשה ראש ישיבה רב הונא בריה דרב יהושע דעייל ליער נעשה ראש לבני כלה איכא דאמרי תרווייהו לאגמא עיילי אלא רב פפא דתלי טבלא נעשה ראש ישיבה רב הונא בריה דרב יהושע דלא תלי טבלא נעשה ראש לבני כלה אמר רב אשי אנא עיילית לאגמא ותלאי טבלא ונבחי בה נבוחי תני תנא קמיה דר"נ בר יצחק המקיז דם בחלום עונותיו מחולין לו והתניא עונותיו סדורין לו [9]מאי סדורין סדורין לימחל תני תנא קמיה דרב ששת הרואה נחש בחלום פרנסתו מזומנת לו נשכו נכפלה לו הרגו אבדה פרנסתו אמר ליה רב ששת כל שכן שנכפלה פרנסתו ולא היא רב ששת הוא דחזא חויא בחלמיה וקטליה תני תנא קמיה דרבי יוחנן כל מיני משקין יפין לחלום חוץ מן היין יש שותהו וטוב לו ויש שותהו ורע לו יש שותהו וטוב לו שנאמר [20]ויין ישמח לבב אנוש ויש שותהו ורע לו שנאמר [21]תנו שכר לאובד ויין למרי נפש אמר ליה רבי יוחנן לתנא תני תלמיד חכם לעולם טוב לו שנאמר [22]לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי

1. וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְיָ נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ: דברים כח י
2. כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא לְתְבוּנָה תִּתֵּן קוֹלֶךָ: משלי ב ג
3. תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: דברים לג ד
4. אֱמֹר לַחָכְמָה אֲחֹתִי אָתְּ וּמֹדָע לַבִּינָה תִּקְרָא: משלי ז ד
5. הֲשֵׁם גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: תהלים קמז יד
6. וַיְּגַע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל שְׂפָתֶיךָ וְסַר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְּכֻפָּר: ישעיהו ו ז
7. אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: תהלים קכח ג
8. אִסְרִי לַגֶּפֶן עִירָהּ וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנֵי אֲתֹנוֹ בִּבְצַר בַּיִּן לָבַשׁוּ וּבְדַם עֲנָבִים סוּתוֹ: בראשית מט יא
9. נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ וְשֹׁמֵר אֲדֹנָיו יְכֻבָּד: משלי כז יח
10. אֲנַהֲגֶךָ אֲבִיאֶךָ אֶל בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי: שיר השירים ח ב
11. כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵיךְ נָאוָה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: שיר השירים ד ג
12. זֵית רַעֲנָן יָפֵה פְרִי תֹאַר קָרָא יְיָ שְׁמֵךְ לְקול דְּמָמוּלָה גְדֹלָה הִבְעִיר אֵשׁ עָלֶיהָ וְרֵעוּ דְּלִיותֶיהָ: ירמיהו יא טז
13. וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: שמות כז כ
14. תַּם עֲוֹנֵךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֵךְ פָּקַד עֲוֹנֵךְ בַּת אֱדוֹם גָּלָה עַל חַטֹּאתָיִךְ: איכה ד כב
15. וְדֵי חֲלֵב עִזִּים לְלַחְמֶךָ לְלֶחֶם בֵּיתֶךָ וְחַיֵּים לְנַעֲרוֹתָיְךָ: משלי כז כז
16. וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת וַעֲרֵבִי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: ויקרא כג מ
17. חָכְמוֹת בַּחוּץ תָּרֹנָּה בָּרְחֹבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ: משלי א כ
18. וַיִּשְׂמְחוּ כִּי יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל מְחוז חֶפְצָם: תהלים קז ל
19. מֹדַר צוּעָה לְהִפָּתֵחַ וְלֹא יָמוּת לַשַּׁחַת וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ: ישעיהו נא יד
20. וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד: תהלים קד טו
21. תְּנוּ שֵׁכָר לְאוֹבֵד וְיַיִן לְמָרֵי נָפֶשׁ: משלי לא ו
22. לְכוּ לַחְמוּ בְלַחְמִי וּשְׁתוּ בְיַיִן מָסָכְתִּי: משלי ט ה

רבינו חננאל

הא דמסרג. פ' שיש עליו הכסא.

מוסף רש"י

הרואה הספר. מיכה זו לנדה הלאוהו (ב"ק נה.), אלא תפילין שבראש. אות הן לכל כי שם ה' נקרא עליך (חולין פח.) שכתוב כהן רוש השם שיין ולי"ת (מנחות לה:). אלא מאורשה. לכל קהלות יעקב (פסחים מט:). לבני כלה. נאלן לשמוע הלרשה בכל שמת (ב"ק קיג.).

רב נסים גאון

הרואה את הנחש בחלומו פרנסה מזדמנת לו. זה הדבר בנוי על העיקר שהזכירוהו בפ' יוה"כ (דף עה) תניא ר' יוסי אומר בוא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם כו' קולל את הנחש עלה לגג מזונותיו עמו ירד למטה מזונותיו עמו ולפי שפרנסתו מצויה לו בכל מקום לפיכך הרואהו בחלומו פרנסה מזדמנת לו:

הרואה מרקולים. במוספתא תנן במקום מרקולים דהכא עבודת כוכבים וא"כ לאו דוקא מרקולים אלא לפי שבמקומו של תנא היו עובדים לה ועתה אין אנו רגילים לברך לפי שאנו רואים אותה בכל יום[א] וכל הנך הרואים אמרו לעיל דהוי משלשים יום לשלשים יום: **הרואה** מרקולים. פירש ר"י לא ידענא אמאי נקט מרקולים יותר משאר עבודת כוכבים. ונראה לי דא"ל לברך רק במקום שבועים עכו"ם או שהועמדה שם ממש ולכך נקט מרקולים שרוגמין בה אבנים בכל יום והוי כמגדל עכו"ם אבל לא על עכו"ם קבועה שם מקום ובירושלמי יש נעקרה עכו"ם ממקום אחד ונתנה למקום אחר במקום שנתנה אומר ברוך שנתן ארך אפיס לעובדי רצונו ובמקום שנעקרה אומר ברוך שעקר עכו"ם מן המקום הזה:

[ב]אמר רבי יוחנן השכים ונפל פסוק לתוך פין הרי זה נבואה קטנה תנו רבנן [ג]שלשה מלכים הם הרואה דוד בחלום יצפה לחסידות שלמה יצפה לחכמה אחאב ידאג מן הפורענות ג' נביאים הם הרואה ספר מלכים יצפה לגדולה [ד]יחזקאל יצפה לחכמה ישעיה [א] יצפה לנחמה ירמיה ידאג מן הפורענות שלשה כתובים גדולים הם הרואה ספר תהלים יצפה לחסידות משלי יצפה לחכמה איוב ידאג מן הפורענות שלשה כתובים קטנים הם הרואה שיר השירים בחלום יצפה לחסידות קהלת יצפה לחכמה קינות ידאג מן הפורענות הרואה מגלת אסתר נס נעשה לו שלשה חכמים הם הרואה רבי בחלום יצפה לחכמה ראב"ע יצפה לעשירות רבי ישמעאל בן אלישע ידאג מן הפורענות שלשה תלמידי חכמים הם הרואה בן עזאי בחלום יצפה לחסידות בן זומא יצפה לחכמה אחר ידאג מן הפורענות כל מיני חיות יפות בחלום חוץ מן הפיל והקוף והקפוד והאמר מר הרואה [ה]פיל בחלום פלא נעשה לו לא קשיא הא דמסרג הא דלא מסרג כל מיני מתכת יפין בחלום חוץ ממר פסל וקרדום והני מילי דחזנהו בקתייהו כל מיני פירות יפין בחלום חוץ מפגי תמרה כל מיני ירקות יפין בחלום חוץ מראשי לפתות והאמר רב לא איעתרי עד דחזאי ראשי לפתות כי חזא בכנייהו חזא כל מיני צבעונין יפין בחלום חוץ מן התכלת [ו]כל מיני עופות יפין בחלום חוץ מן [ז]קריא וקפופא וקורפראי: [הגו"ף הגו"ף מעי"ן משיבי"ן ומרחיבי"ן סימן]: ג' נכנסין לגוף ואין הגוף נהנה מהן גודגדניות וכפניות ופגי תמרה שלשה אין נכנסין לגוף והגוף נהנה מהן אלו הן רחיצה וסיכה ותשמיש שלשה מעין העולם הבא אלו הן שבת שמש ותשמיש תשמיש דמאי אילימא תשמיש המטה הא מכחש כחיש אלא תשמיש נקבים שלשה משיבין דעתו של אדם אלו הן קול ומראה וריח שלשה מרחיבין דעתו של אדם אלו הן דירה נאה ואשה נאה וכלים נאים: [חמש"ה וששי"ה ועשר"ה סימן]: חמשה אחד משששים אלו הן איש דבש ושבת ושינה וחלום איש אחד משששים לגיהנם דבש אחד משששים למן שבת אחד משששים לעולם הבא שינה אחד משששים למיתה חלום אחד משששים לנבואה ששה דברים סימן יפה לחולה אלו הן עטוש זיעה שלשול קרי ושינה וחלום עטוש דכתיב [1]עטישותיו תהל אור זיעה דכתיב [2]בזעת אפיך תאכל לחם שלשול דכתיב [3]מהר צועה להפתח ולא ימות לשחת קרי דכתיב [4]יראה זרע יאריך ימים שינה דכתיב [5]ישנתי אז ינוח לי חלום דכתיב [6]ותחלימני והחייני [7]ששה דברים מרפאין את החולה מחליו ורפואתו רפואה אלו הן כרוב ותרדין וסיסין יבשין וקיבה והרת ויותרת הכבד וי"א אף דגים קטנים ולא [8]עוד אלא שדגים קטנים מפרין ומברין כל גופו של אדם עשרה דברים מחזירין את החולה לחליו וחליו קשה אלו הן האוכל בשר שור בשר שמן בשר צלי בשר צפרים וביצה צלויה ותגלחת ושחלים והחלב והגבינה והמרחץ וי"א אף אגוזים וי"א אף קשואים תנא דבי ר' ישמעאל [9]למה נקרא שמן קשואים מפני שהן קשים לגוף כחרבות איני והכתיב [7]ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך [10]אל תקרי גוים אלא גיים וא"ר יהודה אמר רב אלו אנטונינוס [11]ורבי שלא פסק משלחנם לא צנון ולא חזרת ולא קשואין לא בימות החמה ולא בימות הגשמים לא קשיא הא ברברבי הא בזוטרי ת"ר מת בבית שלום בבית אכל ושתה בבית סימן יפה לבית נטל כלים מן הבית סימן רע לבית תרגמא רב פפא במסאנא וסנדלא כל דשקיל שכבא מעלי בר ממסאנא וסנדלא כל דיהיב שכבא מעלי בר מעפרא וחרדלא: מקום שנעקרה ממנו עבודת גלולים: תנו רבנן [12]א הרואה מרקולים אומר ברוך שנתן ארך אפים לעוברי רצונו [2]מקום שנעקרה ממנו עבודת כוכבים אומר ברוך שעקר עכו"ם מארצנו וכשם שנעקרה ממקום זה כן תעקר מכל מקומות ישראל והשב לב עובדיהם לעבדך ובח"ל אין צריך לומר והשב לב עובדיהם לעבדך מפני שרובה עובדי כוכבים [3]רשב"א אומר אף בחוץ לארץ צריך לומר כן מפני שעתידים להתגייר שנאמר [4]אז אהפוך אל עמים שפה ברורה דרש רב המנונא [5]הרואה בבל הרשעה צריך לברך חמש ברכות ראה בבל אומר ברוך שהחריב בבל הרשעה ראה ביתו של נבוכדנצר אומר ברוך שהחריב ביתו של נבוכדנצר הרשע [6]ראה גוב של אריות או כבשן האש אומר ברוך שעשה נסים [ג] לאבותינו במקום הזה ראה מרקולים אומר ברוך שנתן ארך אפים לעוברי רצונו [7]ראה מקום שנוטלין ממנו עפר אומר ברוך אומר ועושה גזור ומקיים רבא כי הוה חזי חמרי דשקלי עפרא טריף להו ידא על גבייהו ואמר רהטו צדיקי למעבד רעותא דמרייכו מר בריה דרבינא כי הוה מטי לבבל הוה שקיל עפרא בסודריה ושדי לברא לקיים מה שנא' [8]וטאטאתיה במטאטא השמד אמר רב אשי אנא הא דרב המנונא לא שמיע לי אלא מדעתאי בריכתינהו לכולהו אמר

הפלים. העומד ממטתו ונפל לו פסוק בפיו: **שיר השירים.** כולו ירמת שמים וחזא המקום בגב כל ישראל: **רבי ישמעאל בן אלישע.** מהרוגי מלכות היה והפשיטו עור קרקפתו בחייו: **חוץ מן הפיל והקוף והקפוד.** שמשונין במראיהן. קפוד מיה שדומה לקוף וי"מ לה זנב ארוך ושמה מרטיו"ל:

דמסרג. אוכף על גביו. וי"ל נתון בתפסר: **חוץ ממר.** פטיש"ר בלע"ז: **פסל.** דוליי"ר: **דחזנהו בקפייהו.** שראויין למלאכתן לחבל ולהשחית: **פגי תמרה.** שלא נשלו כל ערכן: **בכנייהו.** במאוכר אבל בתלוש סימן הוא למכות כדפשר ליה [ד] בר הליא לרבא קולפי בלעת: **תכלת.** ירוק הוא ומי שפניו ירוקים חולה הוא[ה]: **קריא.** יבי"ן: **קפופא.** טוחיט"ל בלע"ז ויש לה לשתות בלחיי אדם לפיכך הן מגוזים: **קורפראי.** טלפ"ל: **גודגדניות.** לילתי"ש: **כפניות.** מין תמרים רעים: **שמש.** תמה זורחת: **קול.** של מיני זמר או קול ערב של אשה: **עטוש.** אשטרנוד"ר: **מהר צועה.** מי שאריך להריק מעיו. הרקת כלי נקרא צעיה שנאמר (ירמיה מח) ושלחתי לו צועים וצעוהו וכליו יריקו במואב כתיב: **והחלימני והחייני.** בחזקיה כתיב: **תרדין.** בלי"ן: **מי סיסין.** בשול פוליאו"ל: **והרת.** ידליי"ש שהשליל בתוכה: **יותרת הכבד.** מייבר"ש של בהמה: **ומברין.** לשון בריאות: **ופגלחת.** אש מגלח: **זוטרי.** יפין: **מפאנא וסנדלא.** סימן יופי אין חוץ הוא שמוליא אחריס מן הבית: **עפרא.** סימן הוא שרמז להם קבורה: **לב עובדיהם.** על פושעי ישראל מתפלל: **בכנסן של אש.** חפיה שהוסק בה כבשנם של תגיה מישאל ועזריה: **מקום שנוטלין ממנו עפר.** מקום יש בבבל שאין בהמה יוצאה משם אש אין ונתניס עליה עפר מעפר המקום והוא סימן השמד ומקללותיה של בבל היא. וביסוד מהר"ר יצחק רמיתי שנוטליס משם עפר לטיט לבניני המקום. וסוף סוף אותו מקום אין בו יושב ולא זרע ולא נטיעה: **גוזר ומקיים.** שגזר להשמידה וקיים: מתקלה

[ה] (לעיל נס: וקל"ש), [ו] (לדל"ר פ"מ וע"ש), [ז] (בלדל"ר פ"מ הי"ג ליתא וכזה אתי שפיר שלשה נגיחים), [ח] (לעיל נז:), [ט] (בי' הערוך קדיא כוס ויעוף תרגום קדיא וקפופא), [י] (לעיל מד: פ"ג כט.), [יא] (לעיל מ.), [יב] (ע"ג יא, וכנ.), [יג] (בכל הספרים ומקומיים כמיב גיים והקרי גוים ומלות לספכיר), [יד] (בי' תו' ע"ג יא, ד"ה נגון), [טו] (תוספתא פ"ו ה"ד), [טז] (לעיל נו.), [יז] (בי' יומא פד.).

גליון הש"ס

גמ' בל מיני עיפות. עי' מה דף ל"ג ע"ל גמ' ד"ה קליל שהי' לכם גיכפא אחמת כלן:

הגהות הגר"א

[א] גמ' (דפני' יפה לגמה) תפ"מ: [ב] שם שעשה נסים לאמתינו. ל"ל לגדיקים:

לעזי רש"י

מרטינ"א [מרטרנ"א]. נמייה. פשו"ר [פרושי"ר]. מעדר. דדלי"ר דדלידיר"א]. מעצד (מעין גרזן). יבנ"ן. סוג של ינשוף. צואיט"א. ינשוף. טלפ"א. חולד. ציתתי"ש [צירישי"ש]. דובדבנים. אשטרנוד"ר [אישטירנרד"ר]. עיטוש. בלי"ן. סלק. פוליאו"ל [פוליו"ל]. מנתה (מצמה). וידליר"א [וידילור"א] רחם (של חיה). אייבר"ש [איברי"ש]. סרעפת.

מוסף רש"י

וסיסין. מגבול של פוליאו"ל (לעיל מד:) לו: פוליאו"ל יבש שורה כמים ופותה (עי' בפ:). והרת. ולבוב"ל שהולך עלר בו (לעיל שם) לו: דומה של בהמה (עי' שם). **יותרת הכבד.** ערפשל דכנפל שקורין מייבר"ש (לעיל שם ועי' שם). **רשחלים.** מין מאכל (גי"מ נז:). **שני גוים.** גיים כתיב וקרינן גוים (עי' יא.) **אנטונינוס ורבי.** זה בא מעשו וזה בא מיעקב (שם).

מוסף תוספות

א. לפי שאנו מצויין ביניהם ואנו רואין בתי ע"ז שלהם. תוס' הרא"ש.

רב ניסים גאון

בסוף זמן בית שני וכבר נשבה בנערותו ופדאהו ר' יהושע בן חנניה כמפורש בפ' הניזקין (גיטין דף נח) מעשה בר' יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול של רומי אמרו לו תינוק אחד יש בבית הסוהר כו' אמרו לא זז משם עד שפדאו בממון הרבה לא היו ימים מועטים עד שהודה הוראה בישראל ומנו ר' ישמעאל בן אלישע ואיתא בסוף גמ' דהוריות דבני מערבא ושימש בכהונה גדולה כדאמרי' בפ' מאימתי קורין (דף ז) תניא אמר ר' ישמעאל בן אלישע פעם אחת נכנסתי לבית קה"ק להקטיר קטורת לפני לפנים וקודם חרבן הבית נהרג עם רבן שמעון בן גמליאל דתניא במכילתא דר' ישמעאל כשנהרג ר' שמעון הר' ישמעאל אמר להן ר' עקיבא לחלמידיו התקינו עצמיכם לפורענות שאילו טובה עתידה לבא

רבינו חננאל

שלשה נכנסין לגוף ואין הגוף נהנה מהן גודגדניות. פי' גודגדניות הן הינדקוקי. ובסוף פאה ירושלמי גדגניות הינדקוקי, ולשון ישמעאל הן, והן עשב שאוכלין הגמלים ולא יאכל אותם אדם אלא ע"י הדחק. **וכפניות.** הן דקלים ידועים שפירותיהן נאכלין כפניות ואינן מתקיימין להיגמר תמרים. [**ששה דברים מרפאין את החולה וכו'. עשרה דברים מחזירין את החולה לחוליו וכו'.** עי' בפי' ר"ח ע"ז כט, א]. [**ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך.** שני גאים בדור אחד, זה אנטונינוס ורבי, שלא פסק משולחנם לא חזרת ולא קישות, קשואים קטנים, ולא צנון].

רב ניסים גאון

הרואה ר' עקיבא בחלומו יצפה לחסידות. אית בפרק כל ישראל יש להן חלק (דף קי) שנא' אספו לי חסידי אלו ר' עקיבא וחבריו שמסרו נפשם לוביחה על דברי תורה דאמרי' (שם) אמר רבה בר בר חנה שבקה ר' עקיבא לחסידותיה: **הרואה** ר' אלעזר בן עזריה יצפה לחכמה לפי שנתמנה בישיבה והוא בן י"ח שנה והיה הוא כבר חכם מאד כמו שאתה מוצא (חגיגה דף ג) אמר ר' יהושע עליו אין דור יתום שר' אלעזר בן עזריה שרוי בתוכו ואמרו בשבחו (גיטין דף סז) ר' אלעזר בן עזריה קופה של בשמים כלומר שהיה מאסף החכמות ומסדר אותם ושניו (מוגה דף מח) משמת ראב"ע בטלה עטרת החכמים ואע"פ שר"ע הגיע למעלה יתירה וגדולה בחכמה שאפי' משה רבינו כשהראהו הקב"ה דורות העתידין כשראה את ר' עקיבא אמר לפני הקב"ה רבש"ע יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י כמפורש בפ' הקומץ את המנחה (מנחות ד' כט) מיהו לא התחיל ללמוד ולגדול עד שהיה בן מ' שנה כמו שאמרו (בשלהי ספרי) ר' עקיבא למד תורה בן מ' שנה ושימש את החכמים מ' שנה ופרנס את ישראל מ' שנה ואפשר שחסידותו היתה יתירה על חכמתו ולפיכך הוא משובח בחסידות: **ר'** ישמעאל בן אלישע ידאג מן הפורענות מפני שבימיו היו ישראל עומדין בצרות וגזירות ומלחמות בדורנו בתחלה לא היו מקבלין אותה אלא רבן שמעון ור' ישמעאל ונכשיר גלוי לפני מי שאמר והיה העולם שפורענות גדולה עתידה לבוא בדורנו ונסתלקו אלו מבינותינו שנא' (ישעי"ה נז) הצדיק אבד וגו' ובפ' עגלה ערופה דמס' סוטה (דף מח) ובפ' דיני ממונות דתחלת סנהדרי' (דף יא) אמרי' ת"ר משמתו

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

א) אמר רבי ירמיה בן אלעזר נתקללה בבל
נתקללו שכניה נתקללה שומרון נתברכו
שכניה נתקללה בבל נתקללו שכניה דכתיב
1 ושמתיה למורש קפוד ואגמי מים נתקללה
שומרון נתברכו שכניה דכתיב 2 ושמתי
שומרון לעי השדה למטעי כרם וגו' ואמר רב
המנונא א הרואה אוכלוסי ישראל אומר ברוך
חכם הרזים אוכלוסי עובדי כוכבים אומר
3 בושה אמכם וגו' ת"ר ב) הרואה אוכלוסי
ישראל אומר ברוך חכם הרזים שאין דעתם
דומה זה לזה ואין פרצופיהן דומים זה לזה בן
זומא ראה אוכלוסא על גב מעלה בהר הבית אמר ברוך חכם הרזים וברוך שברא כל אלו לשמשני
הוא היה אומר כמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא פת לאכול חרש וזרע וקצר ועמר ודש וזרה
וברר וטחן והרקיד ולש ואפה ואח"כ אכל ואני משכים ומוצא כל אלו מתוקנין לפני וכמה יגיעות יגע אדם
הראשון עד שמצא בגד ללבוש גזז ולבן ונפץ וטוה וארג ואחר כך מצא בגד ללבוש ואני משכים ומוצא כל
אלו מתוקנים לפני כל ג) אומות שוקדות ובאות לפתח ביתי ואני משכים ומוצא כל אלו לפני הוא היה אומר
אורח טוב ד) מהו אומר כמה טרחות טרח בעל הבית בשבילי כמה בשר הביא לפני כמה יין הביא לפני
כמה גלוסקאות הביא לפני וכל מה שטרח לא טרח אלא בשבילי אבל אורח רע מהו אומר מה טורח
טרח בעל הבית זה פת אחת אכלתי חתיכה אחת אכלתי כוס אחד שתיתי כל טורח שטרח בעל הבית זה
לא טרח אלא בשביל אשתו ובניו על אורח טוב מהו אומר 4 זכור כי תשגיא פעלו אשר שוררו אנשים
על אורח רע כתיב 5 לכן יראוהו אנשים וגו' 6 והאיש בימי שאול זקן בא באנשים אמר ה) רבא ואיתימא רב זביד
ואיתימא רב אושעיא זה ישי אבי דוד שיצא באוכלוסא ונכנס באוכלוסא ודרש באוכלוסא אמר עולא
נקיטינן אין אוכלוסא בבבל תנא אין אוכלוסא פחותה משששים רבוא ת"ר ב הרואה חכמי ישראל אומר ברוך
שחלק מחכמתו ליראיו ג חכמי עובדי כוכבים אומר ברוך שנתן מחכמתו [א] לבריותיו ד הרואה מלכי ישראל
אומר ברוך שחלק מכבודו ליראיו מלכי עובדי כוכבים אומר ברוך שנתן מכבודו [ב] לבריותיו א"ר יוחנן
ו) ה לעולם ישתדל אדם לרוץ לקראת מלכי ישראל ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אלא אפי' לקראת מלכי
עובדי כוכבים שאם יזכה יבחין בין מלכי ישראל למלכי עובדי כוכבים רב ששת סגי נהור הוה הוו קאזלי
כולי עלמא לקבולי אפי מלכא וקם אזל בהדייהו רב ששת אשכחיה ההוא צדוקי אמר ליה חצבי לנהרא
כגני לייא אמר ליה תא חזי דידענא טפי מינך חלף גונדא קמייתא כי קא אוושא אמר ליה ההוא
צדוקי אתא מלכא אמר ליה רב ששת לא קאתי חלף גונדא תניינא כי קא אוושא אמר ליה ההוא
צדוקי השתא קא אתי מלכא אמר ליה רב ששת לא קא אתי מלכא חליף תליתאי כי קא שתקא
אמר ליה רב ששת ודאי השתא אתי מלכא אמר ליה ההוא צדוקי מנא לך הא אמר ליה דמלכותא
דארעא כעין מלכותא דרקיעא דכתיב 7 צא ועמדת בהר לפני ה' והנה ה' עובר ורוח גדולה וחזק מפרק
הרים ומשבר סלעים לפני ה' לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה' ואחר הרעש אש לא באש
ה' ואחר האש קול דממה דקה כי אתא מלכא פתח רב ששת וקא מברך ליה אמר ליה ההוא
צדוקי למאן דלא חזית ליה קא מברכת ומאי הוי עליה דההוא צדוקי איכא דאמרי חברוהי כחלינהו
לעיניה ואיכא דאמרי רב ששת ח) נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות ר' שילא ט) נגדיה לההוא גברא
דבעל מצרית אזל אכל ביה קורצי בי מלכא אמר איכא חד גברא ביהודאי דקא דיין דינא בלא הרמנא
דמלכא שדר עליה פריסתקא כי אתא אמרי ליה מה טעמא נגדתיה להאי אמר להו דבא על חמרתא
אמרי ליה אית לך סהדי אמר להו אין אתא אליהו אדמי ליה כאיניש ואסהיד אמרי ליה אי הכי בר
קטלא הוא אמר להו אנן מיומא דגלינן מארעין לית לן רשותא למקטל אתון מאי דבעיתון עבידו ביה
עד דמעייני ביה בדינא פתח ר' שילא ואמר 8 לך ה' הגדולה והגבורה וגו' אמרי ליה מאי קאמרת
אמר להו הכי קאמינא בריך רחמנא דיהיב מלכותא בארעא כעין מלכותא דרקיעא ויהב לכו שולטנא
ורחמי דינא אמרו חביבא עליה יקרא דמלכותא כולי האי יהבי ליה קולפא אמרו ליה דון דינא כי
הוה נפיק אמר ליה ההוא גברא עביד רחמנא ניסא לשקרי הכי אמר ליה רשע לאו חמרי איקרו
דכתיב 9 אשר בשר חמורים בשרם חזייה דקאזיל למימרא להו דקרינהו חמרי אמר האי רודף הוא
י) והתורה אמרה אם בא להרגך השכם להרגו מחייה בקולפא וקטליה אמר הואיל ואתעביד לי ניסא
בהאי קרא דרשינא ליה לך ה' הגדולה זו מעשה בראשית וכן הוא אומר 10 עושה גדולות עד אין חקר
והגבורה זו יציאת מצרים שנאמר 11 וירא ישראל את היד הגדולה וגו' והתפארת זו חמה ולבנה
שעמדו לו ליהושע שנאמר 12 וידום השמש וירח עמד וגו' והנצח זו מפלתה של רומי וכן הוא אומר 13 ויז
נצחם על בגדי וגו' וההוד זו מלחמת נחלי ארנון שנאמר 14 על כן יאמר בספר מלחמות ה' את והב
בסופה וגו' כי כל בשמים ובארץ זו מלחמת סיסרא שנאמר 15 מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם וגו'
לך ה' הממלכה זו מלחמת עמלק וכן הוא אומר 16 כי יד על כס יה והמתנשא זו מלחמת גוג ומגוג וכן הוא
אומר 17 הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותובל לכל לראש אמר כ) רב חנן בר רבא אמר ר' יוחנן אפילו
ריש גרגיתא מן שמיא מנו ליה במתניתא תנא משמיה דרבי עקיבא לך ה' הגדולה זו קריעת ים
סוף והגבורה זו מכת בכורות והתפארת זו מתן תורה והנצח זו ירושלים וההוד זו בית המקדש:
ת"ר

נתקללה בבל נתקללו שכניה. כלומר אוי לרשע אוי לשכנו: קאת וקפוד. חיות ועופות רעים ומזיקין את השכנים. אבל עי השדה ומטעי כרם שנתקללו בה ערי ישראל הנאה היא לשכנים: אוכלוסי. חיל גדול של ששים רבוא: חכם הרזים. היודע מה שבלב כל אלו: לשמשני. שהם חורשים וזורעים ואני מוצא מוכן: כל אומות שוקדות ובאות לפתחי. עשיר היה והכל באין אצלו לסחורה: שאם יזכה. לעולם הבא ויראה בכבוד מלך המשיח: יבחין. כמה יתר כבוד נוטלי שכר מצות יותר ממה שהיה כבוד האומות בעוה"ז: חצבי לנהרא. הכדין השלמים הולכים לנהר לשאוב מים: כגני לייא. השבורים להיכן כלומר למה הולכים ואף אתה שאתה סומא ולא תראהו להיכן תלך: גונדא. כת: ורחמי דינא. אוהבים משפט: ל) כחלינהו לעיניה. נקרו לעיניו: קולפא. מקל לרדות: התורה אמרה אם בא להרגך השכם להרגו. אם במחתרת [ימצא] וגו' (שמות כב) לפי שבא על עסקי נפשות שיודע הוא שאם (ימצא) תמצאנו חותר לא תעמיד עצמך מלהציל ממונך והוא בא לדעת כן שיקום עליך ויהרגך אמרה תורה השכם אתה והרגהו מ): הממלכה זו מלחמת עמלק. דכתיב בה כסא מלכות כי יד על כס יה (שמות יז) כלומר על ידי מלחמה לי"י בעמלק יתעלה כסאו: המתנשא. מדכתיב לשון נשיאות משמע על נשיא ראש משך ותובל: לכל לראש. לכל הקם להיות לראש הוא מתנשא כלומר שהוא גוזר ומעמידו: ריש גרגיתא. בור. הממונה על החופרין חפירות למלאותן מים כדי להשקות בהן שדותיהן:
ברוך

מסורת הש"ס

א) עירובין יח:, ב) [תוספתא פ"ו ה"ה], ג) [צ"ל אומניות], ד) [עי' תו' ב"מ כג: ד"ה באושפיזא], ה) [יבמות עו: ע"ש], ו) [לעיל ט: יט:], ז) [גי' הערוך מלתא אמר רב ששת ונפקי בוטיטא דנורא וכבינהו לעיניה ערוך ערך בטט א'], ח) שבת לד. [ב"ב עה. סנהד' ק.], ט) תענית כד:, י) [לקמן סב: סנהדרין עב.], כ) [ב"ב צא: ושם איתא א"ר חנן ב"ר אמר רב וכו' והתם מייתי ליה בהדי שאר מימרות שאמר בשם רב ע"ש], ל) [שייך לעיל קודם ד"ה ורחמי דינא], מ) [סנהדרין עב.],

הגהות הגר"א

[א] גמרא לבריותיו. נ"ב לב"ו:
[ב] שם לבריותיו. נ"ב לב"ו:

מוסף רש"י

נתקללו שכניה. מקללתה (ערובין יח:). נתברכו. מקללתה (שם). למורש קפוד. ושם הולכות החיות רעות ומזיקות מקומות הסמוכות לה, דאוי לרשע ואוי לשכנו (שם). למטעי כרם. ויהנו שכניה, ושבח הוא לה שנזכרת לטובה (שם). שיצא באוכלסא. שר על ששים רבוא (יבמות עו:). שאם יזכה. לעולם הבא לראות גדולתן של ישראל. יבחין. כמה הרבה גדולתן יותר על האומות עכשיו (לעיל ט:). גל של עצמות. שמת, דאדם שמת נעשה גל של עצמות (סנהדרין ק.) או: כמת שנרקב בשרו ונפל מזמן הרבה (שבת לד.). ריש גרגיתא. שר הממונה על הבורות, מי ידלה ממנו היום להשקות שדותיו ומי למחר, ושררה קטנה היא, ומדכתיב לך ה' הממלכה והמתנשא יליף לה, כלומר על ידך המתנשא לכל דבר אפילו לגרגותא לראש הוא על פיך (רשב"ם ב"ב צא:).

רב נסים גאון

נביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוה"ק מישראל אף הוא אומר בשעת מיתתו שמעון וישמעאל לחרבא ושאר עמא לביזא ועקן סגיאן עתידין למיתי על עמא עיקרה דהא בריי' בתוס' סוטה ובפ' העור והרוטב במסכת שחיטת חולין (דף קכג) אמרו אל תתמה שהרי קרקפלו של ר' (יהושע) [ישמעאל] מונח בראשי מלכים: א) שלשה תלמידין הן בן עזאי ובן זומא ואחר. הני בן עזאי ובן זומא הן חשובין יושבין בראש התלמידין כדתנן במס' קדושין בפ' האיש מקדש (דף מט) על מנת שאני תלמיד אין אומרים כשמעון בן עזאי ושמעון בן זומא ובפירקא קמא דמס' הוריות (דף ב) אמרי' או תלמיד וראוי להוראה אלא (מי שחסידותו) [אולי צ"ל שבן עזאי היה חסידותו] יתירה על חכמתו והאי אחר הוא אלישע בן אבויה וגם הוא היה גדול בחכמה ומזורז ובקי בתלמידים מיהו כיון שאירע לו אותו המאורע המפור' בחגיגה בפ' אין דורשין בעריות (דף יד) וקצץ בנטיעות נקרא אלישע אחר מפני שחזר לאחוריו ובפרק האשה נקנית (קדושין ד' לט) ובפרק שילוח הקן (חולין דף קמב) אמרי אלמלא לא דרשיה אחר להאי קרא כרבי יעקב בר ברתיה לא חטא ואחר מאי חזא איכא דאמרי כי האי גוונא חזא ואיכא דאמרי לישניה דגברא רבה חזא דהוה [גריר] ליה דבר אחר אמר פה שהפיק מרגליות ילחך עפר נפק חטא ולפיכך מי שרואהו בחלומו ידאג מן הפורענו': ב) גרגדניי' (הזכיכוס) בפרק בכל מערבין (עירובין ד' כח) (ואינון) [משמע דאינון] הינדקוקי ובטיית אלא הנדקוקה כי השמועה שנאמרה משמו של רב מערבין בגודגדניות כדאיקשיען עליה מבריי' מסקינן בה איבעי תימא כי קאמר רב בהינדקוקי ובפרקין בגמרא דבני מערבא גרסי בר שילת בשם רב פעפועין מערבין בעון קומוי אילין אינון אמר לון קקולי והנדקוקי ופרפחיני: א) הרוא' את המרקולי'. היא ע"ז וכבר מפורש כי בתחילה מציבין ג' אבנים ב' מהן סדורין על גבי קרקע אחת בצד חברתה והשלישית על גביהן כדתניא (ע"ז דף נ) אלו הן אבני מרקוליס אחת מיכן ואחת מיכן ואחת על גביהן ואמר רבא כי תניא ההיא בעיקר מרקוליס כל שהוא מוצב בזה המעשה נקרא מרקוליס ואח"כ היו עובדין אותו והיה עבודתו שמשליך אבן כלפי אותן האבנים המוצבין (כדתניא) [כדתנן] בסנהדרין בפ' ד' מיתות (דף ס) הזורק אבן למרקוליס זו היא עבודתו כלומר ישראל שעשה כן בשוגג חייב חטאת במזיד בלא התראה ענוש כרת ואם התרו בו נסקל ואמרי בגמ' (שם דף סד) ואע"ג דקא מיכוין למירגמה ובמס' ע"ז בפ' ר' ישמעאל (דף נ) איתא להא ברייתא שהזכרנוה ובב"מ בפ' אלו מציאות שלו (דף כה) כאבני בית קוליס חייב להכריז ואלו הן אבני בית קוליס אחת מיכן ואחת מיכן ואחת באמצע: התורה אמרה הבא להורגך השכם להורגו היינו דאמר רחמנא (שמות כב) אם במחתרת ימצא הגנב והוכה וגו' והתם בפרק בן סורר ומורה (דף עב) תנינן הבא במחתרת נידון משום סופו ואמר רבא מ"ט מחתרת חזקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו והאי מימר אמר אי אזילנא וקאי לאפאי מריה דביתא ולא שביק לי קטילנא ליה ואמרה תורה בא להרגך השכם להרגו:

עין משפט נר מצוה

כה א מיי' פ"י מהלכות ברכות הל' יא סמג עשין כז טוש"ע או"ח סי' רכד סעיף ה:
כו ב מיי' שם טוש"ע שם סעיף ו:
כז ג מיי' שם טוש"ע שם סעיף ז:
כח ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ח:
כט ה טוש"ע שם סעיף ט:
ל ו מיי' פי"ב מהלכות איסורי ביאה הלכה ב סמג לאוין קיב טוש"ע אה"ע סי' טז סעיף א:

רבינו חננאל

[אמר ר' ירמיה בן אלעזר נתקללה בבל נתקללה שכניה שנאמר ושמתיה למורש קיפוד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד. נתקללה שומרון נתברכו שכניה שנאמר ושמתיה לעי השדה למטעי כרם לשכניה]. רב ששת אשכחיה ההוא צדוקי אמר ליה חצבי לנהרא כגני לייא. פירוש, משל משלו לו אותו המין לרב ששת שהיה מאור עינים, ויוצא עם היוצאין לראות את המלך, הכדים הנקראים חצבי ההולכים אל הנהר לשאוב בהם מים, אבל כני כלים והם הנקראים כגני העשויים לישב הכלים בתוכן ליא, כלומר לאי מקום הולכין להיכן הולכין. פי' ליא לא. אזל אכל ביה קורצי בי מלכא. הלשינו עליו שהמית אדם. פי' אכל, קרא עליו מלשינות כדמתרגם קרא בגרון אל תחשוך, אכלי. והתורה אמרה הבא להרגך השכם להרגו. פי', היכן אמרה תורה, אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים, ופי' רבא מ"ט דמחתרת, חזקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו. והא מימר אמר אי קאי באפאי קטלינא ליה למריה דביתיה.

תורה אור השלם

1. וְשַׂמְתִּיהָ לְמוֹרַשׁ קִפֹּד וְאַגְמֵי מָיִם וְטֵאטֵאתִיהָ בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד נְאֻם יְיָ צְבָאוֹת: ישעיהו יד כג
2. וְשַׂמְתִּי שֹׁמְרוֹן לְעִי הַשָּׂדֶה לְמַטָּעֵי כָרֶם וְהִגַּרְתִּי לַגַּי אֲבָנֶיהָ וִיסֹדֶיהָ אֲגַלֶּה: מיכה א ו
3. בּוֹשָׁה אִמְּכֶם מְאֹד חָפְרָה יוֹלַדְתְּכֶם הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְבָּר צִיָּה וַעֲרָבָה: ירמיהו נ יב
4. זְכֹר כִּי תַשְׂגִּיא פָעֳלוֹ אֲשֶׁר שֹׁרְרוּ אֲנָשִׁים: איוב לו כד
5. לָכֵן יְרֵאוּהוּ אֲנָשִׁים לֹא יִרְאֶה כָּל חַכְמֵי לֵב: איוב לז כד
6. וְדָוִד בֶּן אִישׁ אֶפְרָתִי הַזֶּה מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וּשְׁמוֹ יִשַׁי וְלוֹ שְׁמֹנָה בָנִים וְהָאִישׁ בִּימֵי שָׁאוּל זָקֵן בָּא בַאֲנָשִׁים: שמואל א יז יב
7. וַיֹּאמֶר צֵא וְעָמַדְתָּ בָהָר לִפְנֵי יְיָ וְהִנֵּה יְיָ עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחָזָק מְפָרֵק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים לִפְנֵי יְיָ לֹא בָרוּחַ יְיָ וְאַחַר הָרוּחַ רַעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ יְיָ: וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְיָ וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דַקָּה: מלכים א יט יא
8. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: דברי הימים א כט יא
9. וַתַּעְגְּבָה עַל פִּלַגְשֵׁיהֶם אֲשֶׁר בְּשַׂר חֲמוֹרִים בְּשָׂרָם וְזִרְמַת סוּסִים זִרְמָתָם: יחזקאל כג כ
10. עֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: איוב ט י
11. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְיָ וַיַּאֲמִינוּ בַּייָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ: שמות יד לא
12. וַיִּדֹּם הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ עָמָד עַד יִקֹּם גּוֹי אֹיְבָיו הֲלֹא הִיא כְתוּבָה עַל סֵפֶר הַיָּשָׁר וַיַּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם וְלֹא אָץ לָבוֹא כְּיוֹם תָּמִים: יהושע י יג
13. פּוּרָה דָּרַכְתִּי לְבַדִּי וּמֵעַמִּים אֵין אִישׁ אִתִּי וְאֶדְרְכֵם בְּאַפִּי וְאֶרְמְסֵם בַּחֲמָתִי וְיֵז נִצְחָם עַל בְּגָדַי וְכָל מַלְבּוּשַׁי אֶגְאָלְתִּי: ישעיהו סג ג
14. עַל כֵּן יֵאָמַר בְּסֵפֶר מִלְחֲמֹת יְיָ אֶת וָהֵב בְּסוּפָה וְאֶת הַנְּחָלִים אַרְנוֹן: במדבר כא יד
15. מִן שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם נִלְחֲמוּ עִם סִיסְרָא: שופטים ה כ
16. וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַייָ בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר: שמות יז טז
17. וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל: יחזקאל לח ג וְאַתָּה בֶן אָדָם הִנָּבֵא עַל גּוֹג וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהִים הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל: יחזקאל לט א

א) שייך לעמוד הקודם. ג) [אולי צ"ל הזכורות]

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות